

[Jan Køpke Christensen]

Der skal fastsættes forskellige regler på miljøområdet ude omkring i amterne, og så skal de indberettes til Sundhedsstyrelsen senest to måneder efter vedtagelsen. Jeg vil sige til ministeren, at jeg synes nok, det er at gå en tand for vidt.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Det har været en interessant debat at overvære.

Jeg vil starte med at sige til hr. Jan Køpke Christensen, at det ikke mindst var interessant at høre hr. Jan Køpke Christensens seneste indlæg. Vi er mange, der har deltaget i debatter her i Folketinget om ventetid, hjerteplan osv., hvor hr. Jan Køpke Christensen har tordnet imod os og sagt, at vi ikke fra statslig side ville gå ind og foretage regulering, anvisning osv., og hele tiden med det underliggende, at hr. Jan Køpke Christensen ikke havde tillid til amterne og kommunerne. Nu forstår jeg, at bøtten vendes, for nu passer det ind i argumentationen. Nu er det så os, der ikke har tillid til amter og kommuner, fordi vi siger, at det er fornuftigt af dem at lave nogle rygeregler på deres arbejdspladser og institutioner. Men sådan kan argumenter jo flyttes frem og tilbage, som det nu passer.

Jeg synes også, debatten har været lidt præget af – i hvert fald på et tidspunkt – at der var en vis mediemæssig interesse for sagen. Jeg tror, det prægede ikke mindst en enkelt ordførers indlæg meget stærkt, jeg skal ikke sætte navn på, men jeg synes, man kom meget vidt, også i sine egne private og personlige – meget personlige – forhold på en måde, som jeg måske ikke synes egner sig til Folketingets talerstol. Men lad det nu ligge.

Det blev af en ordfører draget lidt i tvivl, om der nu var nogen skadelig virkning af tobaksrygning, passiv rygning osv. Jeg er glad for de ord, hr. Jørgen Winther sagde i den anledning. Jeg synes, det tangerer det uansvarlige her fra Folketingets talerstol at drage i tvivl, at tobaksrygning er sundhedsskadelig i en lang række forbindelser; det gælder lungekræft, det gælder hjerte-karsygdomme, astma og bronkitis, og det er også sådan, at det er fastslået ved talrige undersøgelser, at den passive rygning øger risikoen for lungecancer og øger risikoen på andre områder, ikke mindst for mindreårige børn og for folk, der i forvejen lider af luftvejs-

sygdomme. Mon ikke vi kunne komme ud over det stadium, hvor man som politiker her i Folketinget drager det i tvivl?

Jeg synes, at det meget positivt er fremgået af debatten, at der hos næsten alle – måske med en enkelt undtagelse – er en erkendelse af, at der bør gøres noget på tobaksområdet.

Jeg vil gerne sige til de mange, der mere konkret har kommenteret spørgsmålet om forbud og ikke forbud i forhold til lovgivningen, at der her ikke er tale om en forbudslovgivning vedrørende tobaksrygning. Der er tale om, at man stiller nogle krav om, at der skal være rygeregler på offentlige arbejdspladser, at man skal tage hensyn til hinanden; det er det, der ligger i lovforslaget her. Det gælder de statslige arbejdspladser, det gælder de kommunale og amtskommunale arbejdspladser, og det er det, vi nu forpligter kommuner og amter til at sørge for. Der er ikke tale om, at nogen skælder tobaksrygerne ud, at nogen udfolder hysteri i denne sammenhæng, men der er som sagt tale om at få fastlagt nogle regler, så man også som offentligt ansat har mulighed for at passe sit arbejde, uden at man behøver sidde i tobaksrøg hele dagen. Jeg tror faktisk, der er meget bred tilslutning i den danske befolkning til, at den mulighed skal være der. Jeg tror, alle vil synes, det er en rimelig måde at regulere arbejdsforholdene på.

Så har der været en del diskussion – i hvert fald fra en enkelt eller to ordføreres side – om Kommunernes Landsforenings henvendelse. Den 9. maj 1994 kom den første henvendelse fra Kommunernes Landsforening, der gik ud på, at man ikke havde nogen bemærkninger til lovforslaget, men siden hen er der kommet nogle bemærkninger. Det må have været, efter at det havde været til en politisk behandling, går jeg ud fra, i landsforeningens bestyrelse.

Jeg skal ikke kommentere det nærmere, men nu er det jo ikke noget ukendt fænomen, at hvis man fra Folketingets side, fra regeringens side, vil lave nogle reguleringer, der omfatter kommuner og amter, er man dér helst fri for det. Det tror jeg faktisk er meget generelt i høringsvarene fra de kommunale organisationer. Men jeg kan da også se ud af de kommentarer, man i øvrigt kommer med fra Kommunernes Landsforening, at man er varm tilhænger af, at der laves rygeregler på arbejdspladser, også i institutioner. Dermed har vi vel et